

efter Pantebrevet uden Lovmaal og Dom, kan man gøre det saaledes, at man straks tager Pantet til Auktion. Saaledes som vore Auktionsregler nu ere indrettede, vil det ogsaa kunne ske med stor Lethed. Jeg gør kun den højtærede Justitsminister, der som faa besidder Betingelser for at ordne dette Anliggende, opmærksom derpaa.

I Forbindelse dermed kan jeg ikke nægte mig at udtale, at hele den Stilling, Underpanthaveren i faste Ejendomme har efter vor Ret — jeg sigter kun til Underpanthaveren i faste Ejendomme — er helt forkludret efter vore Vedtægter og vore Love. Jeg vil ikke tale om, hvorledes det er i Teorien, men i Praksis er det saaledes, at man hvert Øjeblik støder paa besynderlige, tvivlsomme, vanskeligt løselige Kombinationer. Det hele kunde ordnes saa let, naar man blot atter gik tilbage til det, som tidligere har været vort Retsgrundlag og ogsaa er det i andre Lande end Danmark, og som simpelthen bestaar deri, at Underpanthaveren i faste Ejendomme bør i Konkursbo være stillet akkurat som Haandpanthaveren. Saafremt man fulgte det Princip, som før var gældende i vor Lovgivning, og som gælder andre Steder, vilde man slippe for en hel Del Vanskeligheder.

Dette er i øvrigt kun Henstillinger, hvorpaa jeg gør den højtærede Justitsminister og det høje Ting opmærksom. I det hele taget mener jeg, at dette Lovforslag indeholder et lille Fremskridt og derfor maa modtages med Taknemmelighed.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal fraraade det stillede Ændringsforslag, idet jeg anser det for unødvendigt og unyttigt. Det Tilfælde, som Lovforslaget angaar, er det, at Ejeren af en fast Ejendom enten er gaaet fallit eller er død, og at Arv og Gæld i hans Bo er fragaaet. Tilfældet er altsaa det, at hvorledes det end gaar, saa skal, naar Kreditorerne skulle fyldestgøres, Ejendommen realiseres ved Auktion. Der ligger dog ikke ret stor Vægt paa, om denne Auktion bliver foranstaltet af Skifteretten eller af den enkelte Pantekreditor. I begge Tilfælde maa de almindelige Regler om Tvangsauktion følges. Skifteretten har det i alle Tilfælde i sin Magt, om den finder Grund dertil, selv at foranstalte en Auktion. § 47 i Konkursloven aabner en Adgang for Panthaveren til, naar Skifteretten ikke mener, at der kunde blive nogen Fordel for Boet ved at foranstalte Auktion, at foranstalte den uafhængig af Konkursen og af Arv- og Gælds-Fragaael-

sesboet, saa at der derved spares en Del Gebyrer. Naar nu Forholdet er dette, mener jeg, at det i og for sig er ligegyldigt at se hen til de formelle Omstændigheder, hvorunder den paagældende Panteobligation er oprettet, om dette er sket for Notarius publicus eller for to Vitterlighedsvidner, eller der foreligger et af de meget sjældne Tilfælde, hvor en Panteobligation er oprettet uden Iagttagelse af disse Former. Selv i saadanne Tilfælde vil der, saa vidt jeg skønner, ikke kunne ske nogen som helst Skade derved, at man giver Panthaverne Ret til at gøre Eksekution i Pantet og anvende den Fremgangsmaade, som er foreskrevet i Tvangsauktionslovens § 47. Jeg skal derfor anbefale at stemme mod det foreliggende Ændringsforslag.

Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) i, at der kan være adskillige andre Punkter i Tvangsauktionslovgivningen, der kunde trænge til en Reform. Jeg gjorde netop ogsaa dette gældende oppe i det andet Ting lige overfor et Ønske, der var om at gaa ikke blot til en Forandring af § 47, men ogsaa af § 48 i Auktionsloven, og jeg vil nævne det samme her i dette høje Ting. Lige overfor det Spørgsmaal, der særlig er blevet rejst, om man ikke kunde springe Udlæg helt over, vil jeg sige, at man der vilde komme til Vanskeligheder, som maatte løses paa anden Maade, idet man dog paa anden Maade maatte have konstateret den Tilstand, hvori Pantet befandt sig i det Øjeblik, det blev bestemt, at det skulde sættes til Auktion. Jeg tænker her navnlig paa Pant i Ejendomme, hvor der under Pantet indbefattes Løsøre; det gælder, snart sagt, alle Landejendomme. Det er, som sagt, en Tanke, der kunde fortjene Overvejelse, men det rette Sted til at overveje alt dette, turde dog være under Behandlingen af Retsreformen. Og der undrer det mig noget, at disse Spørgsmaal ikke synes at have været Genstand for Forhandling i den Kommission, som for nogle Aar siden var nedsat til at tage Retsreformen under Overvejelse. Det forekommer mig, at alle den Slags Spørgsmaal om Forandring paa et eller andet Felt i vor processuelle Lovgivning burde komme frem ad den Vej. Men det er paa ingen Maade for sent endnu at drage det frem, om vi end for denne Samlings Vedkommende staa ved Fællesudvalg.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds